

ret, f. eks. Københavns byret, således at sagerne behandles af samme dommer gennem en årrække.

Efter justitsministeriets opfattelse taler meget for at henlægge erstatningsordningens administration til domstolene. Når man dog i lovforslaget har medtaget den af udvalget foreslåede løsning, skyldes det i første række, at der, således som ordningen nu er foreslået, er tale om en billighedsordning af overvejende social karakter. Endvidere har man lagt vægt på, at der i mange tilfælde, hvor der vil blive ansøgt om erstatning af statskassen, ikke vil eksistere en straffesag, som erstatningssagen kan behandles sammen med. Det gælder således tilfælde, hvor gerningsmanden er ukendt eller under 15 år, eller hvor tiltale mod skadevolderen frafalder.

Justitsministeriet er indstillet på, når ordningen har fungeret nogle år, at tage spørgsmålet op til fornyet overvejelse sammen med spørgsmålet om gennemførelse af en ordning, hvorefter skadelidte har et retskrav på erstatning, jfr. ovenfor.

5. Det foreliggende lovforslag svarer i det væsentlige til lovudkastet i udvalgets betænkning. Der kan derfor henvises til betænkningen med hensyn til begrundelsen for lovforslagets fremsættelse og for forslaget enkelte bestemmelser. Bemærkningerne nedenfor indeholder derfor alene en omtale af regler, der afviger fra betænkningens udkastet.

6. Udgifterne i forbindelse med forslaget gennemførelse kan ikke med sikkerhed beregnes. Ud fra erfaringer i udlandet, herunder specielt Sverige, hvor tilsvarende ordninger har været i kraft i flere år, har udvalget skønnet, at udgifterne i hvert fald i det første år næppe vil overstige ca. 1,5 mill. kr. fordelt med ca. 1 mill. kr. på erstatning for personskade efter kapitel 1 og 0,5 mill. kr. for erstatning for tingsskade efter kapitel 2. Justitsministeriet kan tillutte sig dette skøn.

Sekretariatsarbejdet for nævnet vil blive udført i justitsministeriet.

7. Udvalgets lovudkast har været forelagt socialministeriet, indenrigsministeriet, finansministeriet, udenrigsministeriet, forsvarsministeriet, grønlandsministeriet, Grønlands landsråd, landshøvdingen over Grønland, præsidenterne for østre landsret, vestre landsret, Århus by- og herredsret, Ålborg by- og herredsret og Odense by- og herredsret, Den danske Dommerforening, Foreningen af dommerfuldmægtige i Danmark, direktoratet for kriminalforsorgen, rigsadvokaten, rigspolitichefen, sorenskriveren på Færøerne, politimesteren på Færøerne, Foreningen af politimestre i Danmark, Foreningen af politiassessorer og politifuldmægtige i Danmark, Advokatrådet, Assurandør-Societetet, Amtsrådsfor-

eningen i Danmark og Kommunernes Landsforening.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser.

Til § 1, stk. 3.

Adgangen til at yde erstatning for skader, der forvoldes ved handlinger begået uden for den danske stat, er i lovforslaget udvidet til at omfatte skadelidte, som på gerningstidspunktet gør tjeneste for en udsendt dansk udenrigsrepræsentation, uanset om skadelidte har dansk indfødsret eller har bopæl i Danmark. Det forudsættes, at erstatning kun ydes, hvis skadelidte påføres skade under udførelsen af tjenesten, men tjenesten behøver ikke nødvendigvis at have fundet sted på repræsentationens område.

Til § 3, stk. 3.

Den foreslåede bestemmelse omfatter i modsætning til betækningsudkastet også skade forvoldt på institutionens område. Ordningen vil herefter også omfatte skader, som påføres leverandører og besøgende samt ikke-kriminelle, som ikke er tilknyttet kriminalforsorgen, men som tager ophold i den pågældende institution for uden vederlag at medvirke ved behandlingen af de kriminelle. Udvidelsen skønnes ikke at få mærkbare økonomiske konsekvenser.

Til § 7, stk. 1.

Som nævnt i de almindelige bemærkninger har justitsministeriet fundet at måtte foreslå, at der ved erstatningsberegningen sker fradrag ikke blot for ydelser fra gerningsmanden, ydelser efter den sociale lovgivning og ydelser i henhold til skadesforsikringer, men tillige for ydelser i henhold til private livs-, ulykkes- og sygeforsikringer (summaforsikringer) og for ydelser, som tilfalder skadelidte i form af frivillig privat hjælp eller på anden måde.

Til § 10, stk. 1.

Det må forventes, at det nævn, der skal administrere erstatningsordningen, i vidt omfang bygger sin afgørelse på domstolenes afgørelse af erstatningsspørgsmålet under straffesagen mod skadevolderen. Dette er den mest rationelle ordning, og herfor taler også de betragtninger, der er anført i de almindelige bemærkninger under punkt 4 d), for at henlægge administrationen af erstatningsordningen til domstolene. Der foreslås derfor indsat en bestemmelse om, at det som hovedregel er en betingelse for at få erstatning, at skadelidte under en eventuel straffesag mod skadevolderen framsætter sit erstatningskrav.